

Folketingets Retsudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 23. november 2009

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail ism@ism.dk

MMA/ J.nr. 2009-8040

Under henvisning til Folketingets Retsudvalgs brev af 27. oktober 2009 følger hermed indenrigs- og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 57 (REU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Tina Petersen (DF).

Spørgsmål nr. 57:

”Vil ministeren forklare, hvorfor der ikke på nuværende tidspunkt gribes ind overfor kommuner, som bevidst (med eller uden fælles forældreansvar) undlader at følge lovgivningen, herunder forældreansvarsloven f.eks. når en kommune vælger at anbringe et barn uden for hjemmet uden samtykke fra den af forældrene som har bopælspligten, men undlader at inddrage den af de biologiske forældre, som ikke har bopælspligten, men en fælles forældremyndighed?”

Svar:

Det er kommunalbestyrelsens ansvar at sikre, at serviceloven samt anden lovgivning overholdes i sager om særlig støtte til børn og unge.

I sager om særlig støtte til børn og unge skal afgørelser altid træffes med afgørende vægt på, at støtten ydes ud fra barnets bedste, herunder at der lægges vægt på at give barnet en god og stabil voksenkontakt og kontinuitet i opvæksten. Barnets synspunkter skal altid inddrages og tillægges passende vægt i overensstemmelse med alder og modenhed.

Samtidig skal barnets problemer så vidt muligt løses i samarbejde med familien og med familiens medvirken. Kommunen skal overveje, hvordan familien og netværket omkring barnet kan inddrages systematisk.

Afgørelse om iværksættelse af undersøgelse af barnets og familiens forhold skal træffes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år. Ved fælles forældremyndighed kræves samtykke fra

begge forældremyndighedsindehavere. Hvis der ikke kan opnås samtykke, kan undersøgelsen gennemføres ved at indhente de nødvendige eksisterende oplysninger, eller den kan gennemføres, hvis det anses for nødvendigt for at afgøre, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på et barns eller en ungs sundhed eller udvikling.

I undersøgelsen skal kommunen afdække ressourcer og problemer hos barnet, familien og netværket – herunder også hos forældremyndighedsindehavere, som ikke har bopælspligten. Undersøgelsen skal resultere i en begrundet stillingtagen til, om der er grundlag for at iværksætte foranstaltninger, og i bekræftende fald af hvilken art disse bør være.

Afgørelser om anbringelse uden for hjemmet skal ligeledes ske med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år. Ved fælles forældremyndighed kræves samtykke fra begge forældremyndighedsindehavere. Hvis der ikke kan opnås samtykke til anbringelsen, kan en anbringelse kun gennemføres, hvis der er åbenbar risiko for, at barnets eller den ungs sundhed eller udvikling lider alvorlig skade.

Børn og unge-udvalgets afgørelse om, at barnet eller den unge skal anbringes uden for hjemmet kan påklages til Ankestyrelsen af forældremyndighedsindehaveren. Ankestyrelsen kan træffe afgørelser i konkrete sager og kan for eksempel pålægge en kommune, at der skal træffes nye afgørelser i en sag.

Hvis man er utilfreds med den kommunale forvaltnings behandling af en sag, kan man rette henvendelse til kommunens borgmester.

Endvidere udfører Ankestyrelsen løbende praksisundersøgelser af kommunernes sagsbehandlingspraksis i sager om udsatte børn og unge, bl.a. for at kontrollere at lovgivningen overholdes. Som et led i Barnets Reform er det besluttet, at Ankestyrelsens fremtidige praksisundersøgelser i højere grad skal indeholde et læringsperspektiv med henblik på at højne det faglige sagsbehandlingsniveau i kommunerne – fx i forhold til inddragelse af familien og netværket i sagsbehandlingen.

Karen Ellemann

/ Lise Stidsen Vandahl